

РЕШЕНИЕ

№ 2888

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-14 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Апостолова

при участието на секретаря **КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА** като разгледа докладваното от Маргарита Апостолова Гражданско дело № 20211100108372 по описа за 2021 година

Образувано е по предявени от „Ю.Б.“ АД обективно съединени иски с правна квалификация **чл. 422 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ** за установяване спрямо ищеца на задължение на ответниците Р. Н. П. и П. М. П. за заплащане на следните суми по Договор за кредит за рефинансиране на жилищен кредит с № **НЛ 63511/13.12.2013год.: 193001,00лева** – главница, за периода от 20,01,2014год. до 18,02,2015год.; **12207,26лева** – възнаградителна лихва, въз основа на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от договора за периода 20,01,2014год. до 18,02,2015год.; **955,81лв.**, от които **180,15лв.** - имуществена застраховка за период от 21,08,2014год. до 20,08,2015год. и **775,66лв.** - такси по договора /по молба от 12,08,2021год./, ведно със законната лихва от датата на заявлението - 19,02,2015год. до окончателното изплащане на вземането

Релевират се доводи за сключен Договор за кредит с № **НЛ 63511/13.12.2013год.**, по силата на който „Ю.Б.“ АД се е задължила да предостави на ответниците-кредитополучатели банков кредит в размер на 200000,00лева за рефинансиране на кредит №41510 в същата банка. В чл. 5 от договора бил уговорен срок за погасяване на кредита от 358месеца, считано от датата на откриване на заемна сметка по кредита. В чл. 3 е уговорена приложимата по договора възнаградителна лихва, която е референтен лихвен процент Прайм на банката за обезпечени кредити в лева плюс надбавка в размер на 0,9 пункта. В чл. 3, ал. 3 от договора е предвидена мораторна лихва-договорената лихва плюс надбавка от 10%. В чл. 4 са уговорени дължимите такси за управление, годишна такса. Твърди се да е настъпило просрочие на дължимите вноски, считано от 20,01,2014год., поради което и на осн. чл. 18, ал. 2 от договора банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, считано от 20,03,2014год. – падеж на третата пропусната месечна погасителна вноска.

Подадено е заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 и сл. ГПК за процесните суми, въз основа на което е образувано ч.гр.д № 8947/2015 г. на СРС, I ГО, 124 състав, по което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 27.02.2015 г. и е допуснато незабавното □ изпълнение. Депозирано е възражение по чл. 414 от ГПК - обстоятелство, обуславящо

интерес от исковата претенция.

Съобразно изложеното моли исковата претенция да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответниците –Р. П. и П. П. в указания законоустановен срок за отговор излагат становище за нередовност на исковата молба поради непосочване на три имена и телефон на пълномощника на ищеца. При условията на евентуалност поддържа исковата претенция да е неоснователна. Оспорва всички факти и обстоятелства изложени от ищеца, без да са конкретизирани. Релевира възражение за изтекла погасителна давност за всички вземания.

С определение от 30.05.2022 г., „С.Г. Г.“ АД е конституирано като трето лице помагач на страната на ищеца „Ю.Б.“ АД. Моли съда да уважи предявените искове.

При така изложеното, след като обсъди доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен Договор за кредит за рефинансиране на жилищен кредит с № HL 63511/13,12,2013год., по силата на който „Ю.Б.“ АД се е задължило да предостави на Р. Н. П. и П. М. П. банков кредит в размер на 200 000лв. В чл. 5 е уговорен срок за издължаване на кредита от 358 месеца, считано от откриване на заемната сметка по кредита. Според уговореното в клаузата на чл. 3, ал. 1 от договора, годишният лихвен процент е формиран от сбора на Референтния лихвен процент ПРАЙМ на „Ю.Б.“ АД за обезпечени кредити в лева, валиден за съответния период за начисляване на лихвата, плюс договорна надбавка от 0,9 %.

Съгласно чл. 4, т.1 от договора, кредитополучателите заплащат комисионна за управление на кредита, платима ежемесечно на датата на падежа на съответната погасителна вноска по кредита, в законоустановената последователност на плащането, спрямо месечната погасителна вноска, в размер на 0,025 % върху размера на непогасената главница по кредита, считано към същата дата.

Кредитополучателите заплащат на банката и месечна такса за администриране на просрочен кредит, дължима при забава на плащането на една или повече месечни погасителни вноски по кредита на падежа, в размер, определен съобразно действащата към момента на настъпване на забавата Тарифа на кредитора-чл.4, т.2 от договора.

С чл. 14 от договора, кредитополучателите се задължават да направят застраховка на предоставения като обезпечение недвижим имот. Застраховката следва да бъде прехвърлена в полза на банката и да бъде подновявана от кредитополучателите всяка година до окончателното издължаване на кредита.

С подписване на договора кредитополучателите дават неотменимото си и безусловно съгласие, оправомощават и упълномощават банката, а банката приема да заплаща от тяхно име и за тяхна сметка необходимата премия за сключване, както и за ежегодното подновяване на застрахователната полица, като събира необходимите средства служебно от сметките на кредитополучателите.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от договора при непогасяване, на която и да е вноска по кредита, както и при неизпълнение от страна на кредитополучателя, на което и да е задължение по договора, Банката може да направи кредита изцяло или частично предсрочно изискуем. По силата на чл. 18, ал. 2 от договора при неиздължаване на три последователни месечни погасителни вноски изцяло или частично целият остатък по кредита се превръща в предсрочно и изцяло изискуем, считано от датата на падежа на последната вноска, като изискуемостта настъпва без да е необходимо каквото и да е волеизявление на страните.

С нотариален акт от 13.12.2013г., ответниците са учредили в полза на банката ипотека на техен недвижим имот за обезпечение на задълженията си по договора.

С нотариална покана, рег. № 214/20.01.2015 г. и нотариална покана №

213/20.01.2015г. на Здравко Тончев – нотариус, район на действие – СРС, рег. № 438 на НК /л. 42 и 45/, банката е направила изявление за обявяване на предсрочната изискуемост на задълженията по кредита по отношение на ответниците. В поканите е отбелязано, че ответниците са уведомени по реда на чл.47 от ГПК, чрез залепване на уведомление на 22.01.2015 г. на входната врата на ап. 10 и са пуснати съобщения в пощенската кутия, тъй като адресатите не са намерени на адреса и не е намерено лице, съгласно да получи съобщението срещу разписки № 6 и № 7.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, което като обективно и компетентно изготвено следва да бъде съобразено от съда се установява, че на 21.12.2013г. кредитната сметка по договора е заверена със сумата от 193001,00лв., с основание „Усвояване на кредит“. Съгласно представено банково бордеро с референция № 2393078, на 12.09.2014 г., банката е заплатила на ЗАД „Армеец“ премия по имуществена застраховка за периода 21.08.2014г. - 20.08.2015г., сумата от 180,15 лв. Задълженията по процесния договор за кредит към дата 18.02.2015г. са общо в размер на 206 164.07 лв., както следва: главница общо: **193001,00 лв.**, в т.ч. от вноски с настъпил падеж до 18.02.2015г. – 2885,24 лв. и предсрочно изискуема главница - 190 115.76 лв.; договорни лихви общо : **12 207.26 лв.**, в т.ч. възнаградителна лихва по ПП – 11967,85лв., за периода от 20.01.2014г. до 18.02.2015г. и лихва за забава от 239.41лв., за периода от 20.01.2014г. до 18.02.2015 г.; такси общо **955.81лв.**, в т.ч. месечни такси управление - **620.66** лв., за пер. от 20.01.2014г. до 18.02.2015г., такси за просрочие общо - **155.00 лв.**, за периода от 20.01.2014г. до 18.02.2015г. и имуществена застраховка - **180.15** лв. Констатирано е по договора да не е постъпило нито едно плащане от страна на ответниците.

С договор за прехвърляне на вземания по договори за кредит от 30.06.2021г. с нотариална заверка рег. № 2630/14,07,2021год. „Ю.Б.“ АД прехвърля на СГ Г. ЕАД свои вземания, изброени в приложенията към договора. Страните по договора са се задължили своевременно да уведомят задължените лица по прехвърлените кредити за сключения договор. Процесният договор за кредит с длъжник ответниците е посочен в представеното Приложение към договора за цесия. Въпреки това с оглед т.10б от ТР №4/2013год. на ОСГТК на ВКС процесуално легитимиран по иска е цедентът.

При така изложената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл. 422 от ГПК вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД.

За установено между страните съдът приема да е възникнало правоотношение за предоставяне на кредит, по който Банката е изпълнила задължението си да предаде на кредитополучателя договорената сума от 193001,00 лв.

Съобразно даденото задължително тълкуване по т. 18 от ТР 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС предсрочната изискуемост на вземането има действие от получаване от длъжника на изявлението на банката, че прави кредита предсрочно изискуем, ако към този момент са настъпили уговорените в договора за банков кредит предпоставки, обуславящи настъпването ѝ. Поддържа се, че спрямо длъжниците е била обявена предсрочна изискуемост с нотариални покани от 20.01.2015г., връчени по реда на чл. 47 от ГПК. Съдът намира да не са налице предпоставките за осъществяване на фингираното връчване по тази разпоредба в приложимата ☐ редакцията, установени от константната практика на ВКС, намерила отражение в актуалната законова редакция, обн. с ДВ бр. 86 от 2017 г. - три посещения на адреса с интервал от поне една седмица в рамките на месец, като едно от посещенията е в неприсъствен ден. Наличието на тези обстоятелства не е удостоверено от възложителя в обективизираните в поканите разписки за връчването им като същите и не са представени по делото.

Независимо от това, когато изявлението на кредитора за обявяване на кредита за

предсрочно изискуем е инкорпорирано в исковата молба или в отделен документ, представен като приложение към исковата молба по чл. 422 от ГПК, изявлението поражда правни последици с връчването на препис от исковата молба с приложенията към нея на ответника - кредитополучател, ако са налице предвидените в договора за кредит обективни предпоставки. Обявяването на кредита за предсрочно изискуем в исковото производство представлява правнорелевантен факт, който трябва да бъде съобразен от съда на основание чл. 235, ал. 3 ГПК в рамките на претендираните суми – така Решение № 10 от 25.02.2020 г. по т. д. № 16/2019 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, Решение № 60009 от 02.06.2021 г. по т. д. № 2891/2019 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, Решение № 60048 от 20.08.2021 г. по т. д. № 2122/2020 г., Т. К., I Т. О. на ВКС и Решение № 60075 от 30.07.2021 г. по т. д. № 1338/2020 г., Т. К., I Т. О. на ВКС. В настоящата хипотеза, тъй като отговор на исковата молба е постъпил преди изтичане на срока по чл.47 от ГПК,/ ответниците са уведомени по реда на чл.47 от ГПК/, то съдът приема предсрочната изискуемост да е обявена на кредитополучателите на 29.12.2021год. От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че плащания по договора не са извършвани, т.е. към датата на връчване на преписа на исковата молба на ответниците е налице обективното условие за настъпване на предсрочната изискуемост съгласно чл. 18, ал. 1 от договора - забава в плащането на задължение по договора. С оглед горните мотиви, предсрочната изискуемост следва да се счита обявена на длъжника от момента на достигането до ответниците на волеизявлението на банката за това или в конкретния случай - на 29.12.2021г.

Когато моментът на настъпване на предсрочната изискуемост е по-късен от сочения в исковата молба, по аргумент от т.1 на ТР № 8/02, 04, 2019 г. на ОСГТК на ВКС, е допустимо предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск да бъде уважен за вноските с настъпил падеж до реалното обявяване на предсрочната изискуемост. Това е така, защото предмет на претенцията за задължението по договор за кредит е заявено на едно основание, а именно предоставена главница по възникналата облигационна връзка, независимо дали същата се претендира като просрочена или предсрочно изискуема. Кредитополучателят дължи изпълнение макар и само на онази част, по отношение на която е настъпил падежът, договорен от страните, в случай, че вземането не изцяло изискуемо поради непредявената предсрочна изискуемост при условията на закона. По аргумент на изложеното се обосновава и извод, че при установяване на предсрочна изискуемост на дата различна от посочената от ищеца, при безспорно установяване на задължението по договора на заявеното основание/неплатена главница/, съдът следва да уважи исковата претенция като не може да се обоснове извод за произнасяне по непредявено основание.

При условията на разпределената доказателствена тежест ответниците не установяват погасяване на задълженията, чрез плащане, поради което исковата претенция с пр.осн.чл.422, ал.1 от ГПК, вр.чл.430, ал.1 от ТЗ е основателна.

На осн.чл.430, ал.2 от ТЗ, вр.чл.422, ал.1 от ГПК ответникът дължи и възнаградителна лихва за предоставената главница. Съгласно заключението на ССЧЕ непогасената възнаградителна лихва съобразно чл.3, ал.1 от договора за релевиращия период от 20,01,2014год. до 18,02,2015год. е в размер на 11967,85лв., като искът до пълния предявен размер от 12207,26 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като заключението установява в посочената сума да е включена и мораторна лихва в размер на 239,41лв., но доколкото се касае за различно основание от предявеното, съдът не дължи произнасяне. /В случай, че се приеме заявлението депозирано пред заповедния съд да е нередовно, тъй като е посочена „договорна лихва“ съдът приема нередовността да е отстранена с ИМ, в която се сочи сумата да е възнаградителна лихва.

По отношение на претенцията за такси и разноси в размер на 955,81лв., от които имуществена застраховка в размер на 180,15лв. и 620,66лв.-месечна такса управление и 155,00лв.-такса за просрочие, за периода от 20,01,2014год. до 18,02,2015год.

Клаузата на чл.4, т.1 и т.2 от договора, съдът намира да обосновава нарушаване принципа за добросъвестност в отношенията между страните по сключен договор с финансовата институция. Действително съгласно разясненията дадени с т.49 от решение на СЕС по дело C-621/2017 /G.K. срещу CIB Bank Zrt., E.K., G.K./, не посочване конкретно на услугите, предоставени като насрещна престация за таксата за управление и за комисионното възнаграждение за отпускане на кредита, да не означава, че съответните клаузи не отговарят на изискването за прозрачност, предвидено в член 4, параграф 2 и в член 5 от Директива 93/13, то преценката на националния съд следва да е в насока, доколко естеството на действително предоставените услуги срещу посочените такси да може разумно да се разбере или да се изведе от разглеждането на целия договор.

По отношение на таксата за управление на кредита/чл.4, т.1 от договора/, съдът намира да не са ангажирани доказателства от ищеца за действително предоставени услуги или извършени разходи, за които да се дължи подобно вземане, още повече такова което да е пряко обвързано в процентно съотношение с размера на непогасената главница. Видно и от погасителния план за месечна дължимост на подобно плащане, се обосновава извод за създадено в полза на финансовата институция допълнително възнаграждение, наред с договорената възнаградителна лихва. С оглед естеството, общата структура и разпоредбите на договора за кредит, съответната клауза обосновава извод дължимото въз основа на нея задължение да е съществен елемент от престацията на длъжника за погасяване на отпуснатата му от кредитора сума. / По ПП наред с първата месечна вноска от 1134,79лв се дължи и такса в размер на 45,95лв. до 47,60лв.стр.147 от делото./ Предвид защитата, която Директива 93/13 цели да предостави на потребителя, тъй като е в положение на по-слаба страна спрямо продавача/доставчика от гледна точка както на възможностите си да преговаря, така и на степента си на информираност, е важно естеството на действително предоставените услуги да може разумно да бъде разбрано или изведено от разглеждането на целия договор./т.43 от Решение на СЕС C-621/17/

Горните мотиви съдът намира да обосновават значителна неравнопоставеност между произтичащите по договора права и задължения, в противоречие с изискването за добросъвестност по отношение на клаузата на чл.4, т.1 от договора, поради което като недействителна не следва да се прилага в отношенията между страните.

Вземането съставляващо такса за просрочие-чл.4, т.2 от договора, съдът намира да е недължимо, тъй като от ищеца не са ангажирани доказателства за извършен „административен разход“ от страна на Банката, във връзка с просрочието, а от друга страна интересът на кредитора е гарантиран с вземането за неустойка за просрочие по чл.3, ал.3 от договора, при което е налице припокриване на таксата с договореното обезщетение за мораторна неустойка. Ето защо исковата претенция за вземането за сума от 620,66лв. и 155,00лв.- такси като неоснователна подлежи на отхвърляне.

На осн.чл.10, т.2 от договора ответниците следва да заплатят сумата от 180,15лв.- платена застрахователна премия.

По релевираното възражение от ответната страна по реда на чл. 120 от ЗЗД за изтекла погасителна давност:

На първо място, във връзка с наведените в отговора на исковата молба доводи, следва да се посочи, че на основание чл. 115, б. „ж“ от ЗЗД, за периода от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до приключване на исковото производство по чл. 422, ал. 1 ГПК, давност не тече – така Определение № 101 от 14.02.2019 г. по т. д. № 1856/2018 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, Решение № 182 от 11.01.2018 г. по т. д. № 577/2017 г., Т. К., I Т. О. на ВКС и Решение № 195 от 29.06.2016 г. по гр. д. № 665/2016 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС. По този начин, след 19.02.2015г., вкл. в посочените от ответника периоди 27.02.2015 г. – 26.02.2020 г. и 27.02.2015 г. – 26.02.2020 г. давност не е текла.

Падежът на първата вноска по договора за главница е настъпил на 20.01.2014 г. и към

момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 19.02.2015 г. не е изтекла по отношение на която и да е от вноските за главница общата петгодишна погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД, която е и приложима, доколкото в случая не се касае за периодични вноски, а за разсрочване на единно вземане /така - Решение № 28 от 05.04.2012 г. по гр. д. № 523/2011 г., Г. К., III Г. О. на ВКС и Решение № 261 от 12.07.2011 г. по гр. д. № 795/2010 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС/. /. С оглед на това възражението за погасяване на вземанията за главница по давност е неоснователно.

Неоснователно е и възражението за изтекла давност по отношение на дължимата по договора възнаградителна лихва по чл. 3, ал. 1 и 2 от договора. Претендирано е заплащането възнаградителна лихва, за периода от 20,01,2014год. до 18,02,2015год. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 19.02.2015г., поради което не е изтекла приложимата в случая тригодишна давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД за вземането за възнаградителна лихва начислена в периода 20.01.2014 г. – 18.02.2015г.

По отношение на вземанията за възстановяване на изплатени от банката застрахователни премии - 180,15 лв., съдът намира да е приложима общата петгодишна давност по смисъла на чл. 110 от ЗЗД. Задълженията за възстановяване на заплатената от банката премия по имуществена застраховка е възникнало на 12.09.2014 г. и към датата на подаване на заявлението – 19.02.2015г., давностният срок не е изтекъл.

По разноските:

С оглед изхода от спора на осн.чл.78, ал.1 от ГПК на ищеца се дължат разноски, които съдът намира за доказани в размер на 4577,04лв. от общо 4623,28лв., от които 4123,28лв. – държавна такса и 500,00лв. – депозит за вещо лице.

Съобразно т. 12 от ТР № 4/2013 на ВКС, съдът следва да установи и разноските в заповедното производство, които с оглед изхода от спора, са в размер на 8385,52лв. от 8470,23 лв., от които 4123,28лв. – държавна такса –и 4346,95лв. – адвокатско възнаграждение.

На осн.чл.78, ал.3 от ГПК на ответниците се дължат разноски съобразно отхвърлената част от исковата претенция, но по делото не са представени доказателства за договаряне и заплащането на адв. възнаграждение или представителство по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗАДв.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени от „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. София, ул. „*****“ срещу Р. Н. П., ЕГН ***** и П. М. П., ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес: гр. София, ул. „*****“ № ***** искове, с правна квалификация **чл. 422, ал.1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ**, че ответниците дължат солидарно следните суми по Договор за кредит за рефинансиране на жилищен кредит с № НЛ 63511/13.12.2013год.: **193001,00лв.** - главница, ведно със законната лихва върху просрочената главница настъпила в периода от 20,01,2014год. до 18,02,2015год. от 19.02.2015г. до окончателното изплащане на вземането, върху просрочени вноски в периода от 20,02,2015год. до 28,12,2021год. -от падежа на всяка отделна вноска до окончателното изплащане и върху предсрочно изискуемата главница от 29.12.2021г. до окончателно изплащане на вземането; **11967,85лв.-** възнаградителна лихва, въз основа на чл. 3, ал.1 и ал. 2 от договора за периода **20,01,2014год. до 18,02,2015год.**, сума в размер на **180,15лв.-**имуществена застраховка/ които вземания са цедирани с договор за прехвърляне

на вземания от 30,06,2021год. на „С.Г.Г.“ЕАД/, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 27.02.2015 г. по ч.гр.д № 8947/2015 г. на СРС, I ГО, 124 състав като **ОТХВЪРЛЯ** исковата претенция за разликата над 11967,85лв. до пълния предявен размер от 12207,26лв. – възнаградителна лихва, както и за сумата от 620,66лв.-такса управление и 155,00лв.-такса за просрочие, начислени на осн.чл.4, т.1 и т.2 от договора като **неоснователна**.

ОСЪЖДА Р. Н. П., ЕГН ***** и П. М. П., ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес: гр. София, ул. „***** I“ № ***** да заплатят на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. София, бул. *****, на **основание чл. 78, ал. 1 от ГПК**, сумата от **4577,04лв.** – разноси в исковото производство.

ОСЪЖДА Р. Н. П., ЕГН ***** и П. М. П., ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес: гр. София, ул. „***** I“ № ***** да заплатят на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. София, бул. *****, на **основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр.т.12 от ТР № 4/2013 на ВКС**, сумата **8385,52лв.** – разноси по ч.гр.д № 8947/2015 г. на СРС, I ГО, 124 състав.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца - „С.Г. Г.“ АД, ЕИК *****.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред САС в 2 седмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____